

(Marott). Det ærede Medlem sagde, at de Afgifter, som ved denne Lov forlanges af Godsejerne i Danmark, svarer ikke en Gang til de Værdistigninger, der er foregaaet under Krigen. Jeg tror ikke, denne Paastand er rigtig. Lovforslaget foreligger nu i en saadan Affattelse, at den Vurdering af alle Værdier, der skal foretages, og hvoraf Afgiften skal svares i 1920, vil opsummere i sig i det væsentlige de Værdistigninger, der er foregaaet under Krigen, og det er ogsaa allerede anført af den højtærede Justitsminister, at man paa dette Omraade faar betydelige Beløb ind. Jeg er ganske enig i de af det ærede Medlem citerede Udtalelser af Redaktør Bransager, den forhenværende Folketingsmand. Jeg er ogsaa enig med ham i, at man ikke her skal tvistes om juridiske Spidsfindigheder. Jeg for mit Vedkommende har altid opfattet Sagen paa den Maade, at her bør man gøre Ret og Skel til begge Sider og saa vidt gør sigt løse Spørgsmaalet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Jeg er derfor imod, som det ærede Medlem i denne Forbindelse tilraadede, at man kæmper videre om dette Princip, om Staten har fuld Ejendomsret til de Besiddelser, hvorpaa der hviler Hjemfaldsret, med det Resultat, at Spørgsmaalet ikke løses og Hjælpen ikke faas. Jeg mener, at man har fundet en forsvarlig Løsning, naar man tager Hensyn til, hvad der er Ret og rimeligt ud fra en almenmenneskelig Betragtning; og det er det, der sker ved Lovforslaget. Af disse Grunde vil jeg indtrængende anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det nu foreligger.

Marott: Maa jeg sige til det ærede Medlem, der nu havde Ordet (N. Frederiksen), at vi er selvfølgelig alle, vi Socialdemokrater ogsaa, underkastede en Udvikling; men Udviklingen med Hensyn til denne Sag har ikke været saa stærk, som det ærede Medlem vilde gøre den til. Det ærede Medlem mente, at vi i høj Grad havde skiftet Mening om denne Sag i Tiden siden Lenskommissionen — eller det var maaske ved en tidligere Behandling af Sagen, det er nu ligegyldigt —, hvor vi fremsatte et Forslag, som gik ud paa en Grundværdiskat og en Arveafgift af disse Godser og ikke mere. Det er fuldkommen forkert. Vort tidligere Forslag gik ud paa at lægge en Grundværdiskat paa Jorden, altsaa en Formueskat, og en Arveafgift og at inddrage Hjemfaldsgodserne. Det er en meget betydelig Forskel. Vi

foreslog altsaa at inddrage Hjemfaldsgodserne og at lægge forskellige særlige Skatter paa de andre Godser. For de andre Godsets Vedkommende har vi nu forandret vor Stilling saaledes, at vi foreslaar at inddrage 50 pCt. af Jorden og Kapitalerne. Det er den hele Forskel, der er; og det er jo et Spørgsmaal, om vort tidligere Forslag ikke vilde have givet lige saa meget tilbage til Samfundet som det Forslag, vi fremsætter her.

Det ærede Medlem udtalte, at han fandt det uberettiget at inddrage 50 pCt. fra disse Godser, naar man lod de andre store Besiddelser ligge hen uden at røre ved dem. Men jeg vil erindre det ærede Medlem om, at de Godser, vi lovgiver om her, indtager en Særstilling. De er nævnte i Grundlovens § 91, og det er derfor, der lovgives særligt om dem. Overfor disse Godser har Staten en Ret, som den kan gøre gældende; og derved har jeg hævdet, at det er ganske vilkaarligt, om man siger 20, 25 eller 50 pCt. Under alle Omstændigheder indrømmer jo ogsaa det ærede Medlem, at vi har en Ret overfor dem. Hvad angaar de andre Jordbesiddelser her i Landet, tvivler jeg saamænd ikke om, at vi før eller senere kommer til en Lovgivning ogsaa om dem, men her er der Tale om at opfylde Grundlovens § 91, og derfor indtager Lovgivningsmagten en Stilling af en ganske særlig Beskaffenhed overfor disse Godser.

Ordføreren (N. Frederiksen): Jeg tror ikke, der foreligger nogen Fejl i mine Udtalelser om det ærede Medlems Partis Stilling til denne Sag. Jeg gjorde opmærksom paa, at der var sket en rivende Udvikling indenfor hans Parti, idet det for faa Maaneder siden for de Godsets Vedkommende, som der ikke hvilede Hjemfaldsret paa, men som var baandlagte af Majoratsbaand, havde foreslaaet en Løsning, som gik ud paa 1 pCt. Grundskat forud for al anden Beskatning og en særlig Arveafgift ved Ejerskifte, som steg med 2 pCt. for hvert følgende Ejerskifte. Jeg tror derfor ikke, der foreligger nogen Fejltagelse fra min Side. Angaaende Godser med Hjemfaldsret har man den Gang ment, at Staten, naar vedkommende Besidder døde, skulde have Ret til at lægge Beslag paa disse Ejendomme paa nærmere anførte Betingelser. Jeg mener, det er uberettiget paa det nuværende Tidspunkt at forlange 50 pCt. af Jord og Kapital af disse Besiddere og derefter at faa en Lovgivning, hvorved de kan komme